

Esteve Albert en el record

DAVID PAGÈS I CASSÚ

Esteve Albert amb l'autor de l'article, David Pagès (any 1991)

El passat 10 d'octubre va fer deu anys que morí a Andorra la Vella Esteve Albert i Corps, poeta, historiador, autor teatral i, entre moltes altres coses, promotor de la cultura popular.

Coneguérem Esteve Albert en diverses representacions de *Bandera de Catalunya*, l'escenificació de diferents episodis de la nostra història que cada Divendres Sant es representa amb gran èxit a Bellcaire d'Empordà. De les converses de dos vespres d'abril en sortí augmentada la nostra admiració per aquell home coratjós i tenaç que, a la ratlla dels vuitanta anys, conservava totes les belles qualitats que havien fet noble i fecunda la seva existència.

L'esbós biogràfic, aparegut l'any 1998, que li dedicà Josep Reniu i Calvet, bon amic seu, ens ajudà a tenir un retrat complet de la seva vida i de la seva obra, una obra extraordinària, sempre amarada, com definí amb tot l'encert el pedagog Joan Triadú, de catalanitat i de sentit de poble.

Esteve Albert va néixer l'any 1914 a Dosrius (Maresme) i va col·laborar amb el president Lluís Companys durant la guerra civil. Després de la guerra va optar per no anar-se'n i va mantenir molta correspondència amb els dirigents de la Generalitat a l'exili. Finalment, com

que Albert es va veure obligat a deixar el país, s'establí a Andorra, on va fixar la seva residència a partir de 1956 fins a la seva mort.

En el curs de la seva vida va publicar uns quaranta llibres, tant de poesia com d'història. Com a historiador és autor de diferents volums relacionats amb la història medieval pirenaica. No podem deixar d'esmentar, tampoc, les aportacions que féu en el llibre *La vella Andorra vista per mossèn Cinto*, publicat en 1959. Precisament sobre la vida de Verdaguer va publicar *Isabel Güell i López de Sentmenat, marquesa de Castellodosrius*, que replanteja la relació del poeta amb les famílies Güell i López.

Gràcies a la promoció cultural de grans espectacles teatrals populars va arribar al gran públic. Alguns dels més famosos són *Pessebre vivent d'Engordany*, que es representa en aquesta població andorrana, i el *Retaule de Sant Ermengol*, que es fa a la Seu d'Urgell.

I és que Albert excel·lí d'una manera molt especial com a dinamitzador teatral: tenia una gran capacitat per a mobilitzar la gent al voltant dels seus projectes. Aquell esperit generós que brollava sense aturador dins seu el portava a teixir una espessa xarxa de complicitats i, alhora, a superar qualsevol obstacle que se li pogués posar al davant. Després, un cop assolit allò que es proposava, ja comptava que algú altre ho continuaria i ell es retirava per anar a fer una altra cosa.

Si avui parlem d'Esteve Albert és per raó de l'aniversari de la seva mort, però és sobretot perquè mereix el record afectuós i agraït del poble de Catalunya per tota una vida dedicada a fer majúsculs els verbs *educar*, *refer* i *construir*. ♦

Esteve Albert al Palau dels Reis de Mallorca (Perpinya)

